

Temple Beth Am / עדת בית עם Rambam's Hilkhot Teshuvah / הלכות תשובה של הרמב"ם

Source Sheet by Adam Kligfeld

Mishneh Torah, Overview of Mishneh

Torah Contents 1:4

(4) **THIRD BOOK.** I include within it all the *mitzvot* to be fulfilled at specific times, such as Sabbaths and Festivals. I have called this book: The Book of Seasons/Times

משנה תורה, תוכן החיבור א':ד'

(ד) **ספר שלישי.** אכלול בו כל המצוות שהן בזמנים ידועים – כגון שבת, ומועדות. וקראתי שם ספר זה ספר זמנים.

Mishneh Torah, Overview of Mishneh

Torah Contents 1:2

(2) **FIRST BOOK.** I include in it all the *mitzvot* which constitute the very essence of the faith (taught by) Moses, our teacher, and which it is necessary for one to know at the outset; as for example, acceptance of the unity of God, and the prohibition of idolatry. I have called this book: the Book of Knowledge.

משנה תורה, תוכן החיבור א':ב'

(ב) **ספר ראשון.** אכלול בו כל המצוות שהן עיקר דת משה רבנו, וצריך אדם לידע אותם תחילת הכול – כגון ייחוד שמו ברוך הוא, ואיסור עבודה זרה. וקראתי שם ספר זה ספר המדע.

From online article, Rabbi Moshe Pinchuk, 2005

Meiri's fascinating comment in his introduction to Chibur HaTeshuva drives this point home: He relates a conversation he had with a Christian sage who told him that in their theological work they grapple with the question why Jews

do not repent in spite of so many troubles and tragedies that befall them. Their only solution to this puzzle is that the Jews do not have proper instruction regarding the performance of Teshuva. "Therefore", says Meiri, "I have decided to create a proper Teshuva manual for my Jewish brethren".

Mishneh Torah, Repentance 1:1

(1) All commandments of the Torah, whether they be positive or negative, if one violates any one of them, either knowingly or erroneously, when one repents and turn away from one's sin, one is obliged to confess before the blessed God. As it says (Numbers 5:6-7) "When a man or woman shall commit any sin..... Then they shall confess their sin which they have done." This is a confession of words. Such confession is a positive commandment.

How is the verbal confession made? The sinner says thus: "I beseech you, O Great Name! I have sinned; I have been obstinate; I have committed profanity against you, particularly in doing thus and such. Now, behold! I have regretted and am ashamed of my actions; and I will never return to this thing." This is the essence of confession; but whoever elaborates in confessing and extends this subject is, indeed, praise-worthy.

Likewise all those who bring

משנה תורה, הלכות תשובה א'א'

(א) כָּל מִצְוֹת שֶׁבְּתוֹרָה בֵּין עֲשֵׂה בֵּין לֹא תַעֲשֶׂה אִם עָבַר אָדָם עַל אַחַת מֵהֶן בֵּין בְּזָדוֹן בֵּין בְּשִׁגְגָה כְּשִׁיעֲשֶׂה תְּשׁוּבָה וְיָשׁוּב מִחֻטְאוֹ חַיֵּב לְהִתְוֹדוֹת לִפְנֵי הָאֵל בְּרוּךְ הוּא שְׁנֹאמַר (במדבר ה ו) "אִישׁ אוֹ אִשָּׁה כִּי יַעֲשׂוּ" וְגו' (במדבר ה ז) "וְהִתְוֹדוּ אֶת חַטֹּאתֵם אֲשֶׁר עָשׂוּ" זֶה וְדוּי דְּבָרִים. וְדוּי זֶה מִצְוַת עֲשֵׂה.

כִּי צִדַּק מִתְוֹדִין. אוֹמֵר אֲנִי הַשֵּׁם חֻטְאֵי עוֹיְתֵי פִשְׁעֵי לִפְנֵיךָ וְעֲשִׂיתִי כָךְ וְכךָ וְהָרִי נַחֲמֵתִי וּבִשְׁתִּי בְּמַעֲשֵׂי וּלְעוֹלָם אֵינִי חוֹזֵר לְדַבֵּר זֶה. וְזֶהוּ עֲקָרוֹ שֶׁל וְדוּי. וְכָל הַמְרַבֶּה לְהִתְוֹדוֹת וּמֵאֲרִיךְ בְּעֲנֵן זֶה הָרִי זֶה מְשַׁבַּח.

וְכֵן בְּעֲלֵי חֻטְאוֹת וְאַשְׁמוֹת בָּעֵת שֶׁמְבִיאִין קְרִבְנוּתִיהֶן עַל שִׁגְגָתָן אוֹ עַל זְדוּנָן אֵין מִתְכַּפֵּר לָהֶן בְּקִרְבָּנָם

sin-offerings or guilt-offerings, when they offer their sacrifices, whether for their errors or for their willful sins, they do not achieve atonement in their sacrifices unless /until they repent, and offer a verbal confession. As it is said: "He shall confess that he has sinned in that thing" (Lev. 5.5) So, too, those guilty of capital or corporal punishment, only achieve atonement either in their death or in being lashed if they also repent and make verbal confession.

Even one who injures a friend or causes him damages in money matters, even if one makes restitution for what is owed, only achieves atonement if one makes a verbal confession and repents and self-obligates never to repeat this again. As it says, "Any sin that man commits" (Num. 5.6).

Mishneh Torah, Repentance 1:3

(3) At this time, when the Temple does not exist and, therefore, no altar to atone for us, there is nothing else left for us but repentance.

Repentance atones for all sins. Even one who was an evildoer all one's life but repented in the end, not a thing of the wickedness is held out against

עד שיעשו תשובה ויתודו ודוי
דברים שנאמר (ויקרא ה ה)
"והתודה אשר חטא עליה". וכן כל
מחיבי מיתות בית דין ומחיבי
מלקות אין מתכפר להן במיתתן או
בלקיתן עד שיעשו תשובה ויתודו.

וכן החובל בחברו והמזיק ממונו אף
על פי ששלים לו מה שהוא חייב לו
אינו מתכפר עד שיתודה וישוב
מלעשות כזה לעולם שנאמר
(במדבר ה ו) "מכל חטאת האדם":

משנה תורה, הלכות תשובה א:ג'

(ג) בזמן הזה שאין בית המקדש קיים
ואין לנו מזבח כפרה אין שם אלא
תשובה. התשובה מכפרת על כל
העברות. אפלו רשע כל ימיו ועשה
תשובה באחרונה אין מזכירין לו
שום דבר מרשעו שנאמר (יחזקאל

that person. As it said: "As for the wickedness of the wicked: one shall not stumble upon it on the day that one turns from that wickedness" (Ez. 33.12). Even the Day of Atonement itself atones only for those who did repent, even as it is said: "For on that day shall the priest make an atonement for you" (Lev. 16.30).

לג יב) "רְשַׁעַת הָרָשָׁע לֹא יִכָּשֶׁל בָּהּ
בְּיוֹם שׁוּבוֹ מִרְשָׁעוֹ". וְעֲצָמוֹ שֶׁל יוֹם
הַכְּפוּרִים מְכַפֵּר לְשָׁבִים שֶׁנֶּאֱמַר
(וּיקרא טז ל) "כִּי בְיוֹם הַזֶּה יִכַּפֵּר
עַלֵיכֶם":

Kiddushin 40b:1

A person should view himself as though one were exactly half-liable and half-meritorious. If one performs one mitzva one is fortunate, as one tilts one's balance to the scale of merit. If one transgresses one prohibition, woe to that person, as one tilts one's balance to the scale of liability, as it is stated: "But one sin destroys much good" (Ecclesiastes 9:18), which means that **due to one sin that a person transgresses one squanders much good.**

קידושין מ' ב:א'

יראה אדם עצמו כאילו חציו חייב וחציו זכאי. עשה מצוה אחת, אשריו שהכריע עצמו לכף זכות. עבר עבירה אחת, אוי לו שהכריע את עצמו לכף חובה. שנאמר (קהלת ט, יח) "וחוטא אחד יאבד טובה הרבה." בשביל חטא יחידי שחטא אובד ממנו טובות הרבה.

Rashi on Ecclesiastes 9:18:3

Another explanation: **But one sinner destroys a multitude of good.** If Yisroel were half of righteous people and half of wicked

רש"י על קהלת ט':י"ח:ג'

דָּבָר אַחֵר: וְחוּטָא אֶחָד יֵאָבֵד טוֹבָה הַרְבֵּה. הָרִי שֶׁהָיוּ יִשְׂרָאֵל מִחֻצָּה צְדִיקִים וּמִחֻצָּה רָשָׁעִים, וְבֹא אֶחָד

ones, and one person came and sinned and made [the wicked] the majority, the result would be that the person weighed them all down to be guilty.

וְחָטָא וְעָשָׂאן מְרַבִּים, נִמְצָא
שֶׁהַכָּרִיעַ אֶת כָּלָם לְחוּבָה:

Kiddushin 40b:2

Rabbi Elazar, son of Rabbi Shimon, says: Since the world is judged by its majority, and an individual is likewise judged by one's majority, if one performs one *mitzva* one is praiseworthy, as one tilts oneself and the entire world to the scale of merit. And one transgresses one prohibition, woe to that person, as one tilts oneself and the entire world to the scale of liability, as it is stated: "But one sin destroys much good," i.e., due to one sin that this individual commits, one squanders much goodness for oneself and for the entire world.

קידושין מ' ב:ב'

ר' אלעזר בר' שמעון אומר: לפי שהעולם נידון אחר רובו, והיחיד נידון אחר רובו, עשה מצוה אחת אשריו, שהכריע את עצמו ואת כל העולם לכף זכות. עבר עבירה אחת, אוי לו שהכריע את עצמו ואת כל העולם לכף חובה. שנאמר "וַחֲטָא אֶחָד כּוֹ" בִשְׁבִיל חָטָא יְחִידִי שֶׁעָשָׂה זֶה, אֲבָד מִמֶּנּוּ וּמִכָּל הָעוֹלָם טוֹבָה הַרְבֵּה.

Kiddushin 40b:3

Rabbi Shimon ben Yoḥai says: Even if one were completely righteous all one's life and then rebelled at the end, one loses one's early merit, as it is stated: "The righteousness of the righteous

קידושין מ' ב:ג'

ר"ש בן יוחי אומר: אפילו צדיק גמור כל ימיו ומרד באחרונה, איבד את הראשונות שנאמר (יחזקאל לג, יב) "צדקת הצדיק לא תצילנו ביום פשעו." ואפילו רשע גמור כל ימיו

shall not deliver on the day of one's transgression" (Ezekiel 33:12). And, even if one were completely wicked all one's life and repented in the end, one is no longer reminded of one's wickedness, as it is stated "And as for the wickedness of the wicked, one shall not stumble over it on the day that one turns from his wickedness."

ועשה תשובה באחרונה, אין
מזכירים לו שוב רשעו, שנאמר
(יחזקאל לג, יב) "ורשעת הרשע לא
יכשל בה ביום שובו מרשעו."

Source Sheet created on Sefaria by Adam Kligfeld